

TARTALOMJEGYZÉK

- 2 FEKETE EMMA LILI:
VISSZATEKINTÉS EGY FESZTIVÁLRA
- 3 PINTES GÁBOR:
MÁS-MÁS UTAKAT JÁRVA...
ELJUTNI VALAHOVA
- 4 CSOBÁDY CSILLA:
NEM RECEPT SZERINT...
INTERJÚ URBÁN PÉTER TRÉNERREL,
A TANDEM N.O. SZERVEZET EGYIK
ALAPÍTÓJÁVAL
- 6 MEZŐ FERENC:
KREATIVÍTÁSRA NEVELÉS
- 9 MEZŐ KATALIN:
INSPIRÁCIÓVAL A KREATIVITÁSÉRT
- 12 PAP FERENC – FEHÉR ÁGOTA:
ELMÉLYÜLÉS ÉS ALKOTÁS
- 16 SCHEURING ISTVÁN:
TANÍTUNK STATISZTIKAI SZEMLELETET
- 20 SCHULCZ PATRIK:
MARATON, NEM PEDIG SPRINT.
KARRIER, AZ EGÉSZ ÉLETEN ÁT
TARTÓ KÜLDETÉS
- 22 CSICSAY ALAJOS:
A KÖTELEZŐVÉ TETT TANÍTÁS-
TANULÁS BUKTATÓI (4. RÉSZ)
- 24 TÓTH KITTI:
MODELLEK AZ ÓVODÁSKORÚ
GYERMEK ÉLETÉBEN
- 28 PETRES CSIZMADIA GABRIELLA:
HOGYAN VÉSZELJÜK ÁT
A KRÍZISHELYZETEKET?
RECENZIO BÉRES JUDIT ÉLET A SOROK
KÖZÖTT. IRODALOMTERÁPIÁS
GYAKORLATOK MINDENKINEK CÍMŰ
MONOGRÁFIÁJÁRÓL
- 30 BEZÁNYI-THURÓCZY FLÓRA:
HA AJÁNDÉKOT KERESSEL, A MODERN
TÁRSASJÁTÉKOKKAL NEM LEHET
MELLÉNYÜLNI!
7+1 TÁRSASJÁTÉK, AMI SZUPER AJÁNDÉK
LEHET KOLLÉGÁDNAK KARÁCSONYRA!
- 33 SÖNFFELD MÁTYÁS:
A ZENEBA TYU ÉLMÉNYPROGRAM
AZ ÓVODÁBAN ÉS AZ 1-2. OSZTÁLYBAN
(7. RÉSZ)
- 36 CSICSAY ALAJOS:
A MEZŐ AZ EMBER TEREMTMÉNYE
(4. RÉSZ)
- 38 BALOGH KINGA:
A HELYES TESTTARTÁS KIALAKÍTÁSA
ÉS FONTOSSÁGA

PINTES GÁBOR

MÁS-MÁS UTAKAT JÁRVA... ELJUTNI VALAHOVA

A „kreatív iskolák” vezérgondolathoz írni vezércikket látszatra egyszerű feladatnak tűnhet. Vezessük be a tisztelt olvasót a kreativitás rejtelmeibe, kapcsoljuk össze mindezt az iskola világával, és kész. Rutinfeladat rutinmegoldásaként mehetne is mindez így. Jómagam azonban nagyobb kihívást érzek itt annál, mintsem rutinból vessek a Katedra legújabb számának elejére néhány sort. Klasszikus, más néven konvergens út helyett választom inkább a bizonytalant, a megszokottól kissé eltérőt. Definíciók, iskolajellemzések, pozitívumok és negatívumok nélkül. Javasolom, mindezek helyett inkább „legózzunk” egy kicsit. Valahogy gondolatban. Szerintem menni fog.

Első lépésként vegyünk egy jó nagy doboznyi Lego-kockát. Sok száz/ezernyi darabot, megannyi színből. Második lépésként bele is vethetjük magunkat a nagy alkotásba, az építésbe/építkezésbe. Amikor gyermekeimet láttam/látom efféle tevékenység közben, bizony gyakran érzek készletet ahhoz, hogy csatlakozzam egy-egy nagy mű megalkotásához. Persze elhangzanak itt-ott olyan megjegyzések is, hogy „apu, hagyd, ezt én akarom egyedül”, vagy „ezt én nem így akarom, csinálhassam úgy, ahogy nekem jó”. Ilyenkor inkább külső szemlélőként nézem az alkotó folyamatot, és ha kicsit „szakmázni” támad kedvem, elkönyvelem, hogy igen, ez az ösztönös kreatív/alkotó folyamat.

Ha már a Lego világába csöppentünk, van annak egy másik dimenziója is, mely szerintem sokkal látványosabb, mondhatni amolyan „csilli-villi” produktum, ahol nagyon komoly és bonyolult tárgyakat lehet összeilleszteni sokezer darabkából – használati utasítás és pontos leírás alapján. Ehhez is kell ügyesség és jártasság, de kreativitás (legalábbis szerintem) nem. Ezek a tárgyak leggyakrabban polcok tetején végzik, és szerencsés esetben megkapják az időnkénti portörölő/mosózuhanys törődést.

S hogy miért éltem a fent említett „Lego-példákkal”? Számomra iskola és iskola, kreatív és nem kreatív iskola között is hasonló eltérések ötlenek fel. Leggyakrabban a biztos utat választva, a kirakatba (polcra) helyezhető eredmény felé igyekeznek az iskolák. Mindeközben elfelejtik, hogy a sokszáz oldalas használati utasítás/útmutató éppen azt „öli” ki a gyermekekből, aminek a fundamentuma és előfeltétele mindenkiben ott szunnyad. Egy kiborított Lego-s doboz sokezer kockával, ámde használati utasítás nélkül gyújtózsínor ahhoz, hogy alkotni akarjon – először az elme, aztán a kéz is. Az sem elvetendő, ha (felnőttként/mentorként) kéznél vagyunk. Alkalmadtán még szükség is lehet ránk. Ha nem, az sem baj.

Sir Ken Robinson nagyon szkeptikus volt az iskolákkal (mármint a klasszikus értelemben vett nevelési-oktatási intézményekkel) szemben. Szerinte az iskola konkrétan kiöli a gyermeki kreativitást, mivel a különbözőség támogatása helyett a legtöbb iskola uniformizál, a kíváncsiság inkább vétek, semmint erény, a sztenderd állapotfelmérés (szerintem hamis) biztonságérzetet kelt ahelyett, hogy testre/személyre szabva diagnosztizálna.

Amennyiben emlékeim nem csalnak, az iskolai és edukációs kreativitás már több mint három évtizede „aktuális” téma idehaza. Eredmény? Döntse el ki-ki maga. Reményeim szerint a Katedra aktuális száma segít egy újabb lépést tenni. Remélhetőleg, előre.